

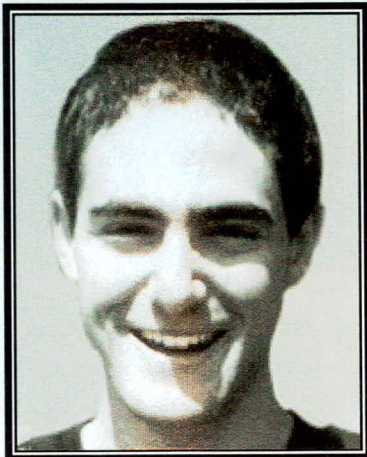

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סרן יואל דיליאן ז"ל

בן חנה ומנשה

נולד בירושלים

בתאריך ה' בסיוון תשל"א, 29/5/1971

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 1989

שרת בחטיבת הצנחנים

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך א' בתשרי תשנ"ו, 24/9/1995

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 18 קבר: 2

הותיר אחריו אם, אח ושתי אחיות

בן 24 בנפלו

קורות חיים

בן חנה ומנשה. נולד ביום ה' בסיוון תשל"א (29.5.1971), בירושלים, הבן השלישי במשפחה בת ארבעה ילדים. יואל גדל, התחנך ולמד בירושלים, החל בבית-הספר היסודי "בית הילד" וסיים בבית-הספר התיכון "בית חינוך", במגמת כימיה-פיסיקה-מתמטיקה. את לימודיו סיים בהצטיינות יתרה. היה ספורטאי מצטיין שעיקר אהבתו הכדורסל, תחילה כשחקן ובהמשך כמאמן. יואל שיחק בנבחרת בית-הספר והוביל את הקבוצה לאליפות בתי-הספר התיכוניים ובו בזמן שיחק בקבוצת "הפועל" ירושלים. הוא התאמן בריצות למרחקים ארוכים ובשנת 1984, הוכתר כאלוף הנוער בריצת 1000 מטר. תחביביו הנוספים היו צלילה בים וטיולי אופניים במדבר יהודה. לדברי מנהל בית-הספר, יואל היה אדם נפלא, חבר מסור, שנכון לתמוך ולסייע לכל אחד, מקובל ואהוב בין חבריו ורעיו הרבים, "כישוריו של יואל לא היו בעשירון העליון, אלא במאיון העליון".

בחודש אוגוסט 1989, גויס יואל לשירות חובה בצה"ל. הוא התנדב לחטיבת הצנחנים והתקבל לסיירת. בתום מסלול הטיروנות נשלח לקורס חובשים וסיימו בהצטיינות, נבחר לצאת לקורס קצינים וגם הפעם היה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

חניך מצטיין. יואל חזר לסיירת כמפקד צוות ובהמשך כמפל"ג. בתום תקופה בסיירת בחר יואל להשתלב כמ"פ בחטיבה ושובץ בגדוד 101 בתפקיד מפקד פלוגת נובמבר 1994. הוא התקדם בסולם הדרגות הפיקודי לדרגת סרן. בחוות הדעת על קצינים נכתב: "קצין מצוין, איכותי ומקצועי. בעל ראייה כוללת ויכולת הדרכה גבוהה. ...מגלה יוזמות, תמיד במעורבות וכל עשייתו בצניעות".

על פתח האוהל של יואל נכתב: "דע מאין באת, לאן אתה הולך ובפני מי אתה עומד לתת את הדין". ויואל, שלא היה אדם דתי, נתן למשפט זה משמעות משלו: יש לזכור את המסלול הקשה בתחילת הדרך בצבא, לדעת את המטרה אליה אתה רוצה להוביל את חייליך ומה גדולה האחריות בידך, שהרי אלה חיי אדם, ולכל אחד מהחיילים - הורים. יואל שנא את הדיסטנס שבין מפקד לפקודיו. היה עובר בין החיילים בשאלה פשוטה וחמה "מה נשמע?" והיה גאה בכך שפקודיו "ילדיו", כך כינה אותם, לא יראים מפניו. לכל חייליו ולהוריהם נתן את מספר האיתורית שלו, כדי שאפשר יהיה לפנות אליו בכל מקום ובכל זמן. הורי חייל מבני עין חרוד, כתבו: "זכינו, כהורים, לשלוח את בנו, בתקופה קשה ומתוחה, בידיעה שיש מי ששותף לנו בדאגתנו לשלומו. ...דמותו של יואל השפיעה עמוקות על בנו, על אישיותו כחייל ועל דמותו כאדם רגיש וחושב".

בא' בתשרי, ערב ראש השנה תשנ"ו (24.9.1995), נהרג יואל בתאונת דרכים. הוא הסיע חיילים דתיים, ברכבו הפרטי, משטח האימון לתחנת ההסעה באפרת, כדי שיספיקו להגיע לביתם לפני כניסת החג. בדרכו חזרה לבסיס, לאחר שהוריד את החיילים, התהפך רכבו ויואל נפגע אנושות. הוא הובא לבית החולים "הדסה" בעין כרם וכאשר הוגדר מצבו כמוות קליני, לפני שנפטר, הסכימה המשפחה לתרומת איבריו. לאחר שבוצעו ההשתלות, שמעו בני המשפחה כי יואל חתם בעצמו על הסכמה לתרום את איבריו.

יואל הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. בן עשרים וארבע היה במותו. הותיר אחריו אם - חנה, אח - טל, שתי אחיות - תמר ומרים וחברה - נעה. שנה וחצי לפני נפילתו של יואל נפטר אביו ממחלה ממארת.

מפקד הגדוד, נפרד מיואל ליד הקבר הפתוח: "בדרך היורדת מאפרתה, בואכה מדבר יהודה, אשר את שביליו היטבת להכיר, הלכת מאתנו לבלי

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

שוב. פעם אחר פעם הפתעת אותי בעוצמות החבויות בדך. עוצמות, שהוותרו היטב תחת האופי השקט והרוגע שלך. פקודיך העריכו ואהבו את דרך הפיקוד בה בחרת, ואת התייחסותך אליהם כאל אחיך הצעירים. ואת זאת עשית מבלי לוותר על רמת הדרישות בתחום המבצעי והערכי... התובענות מעצמך אפיינה את פועלך ולפיכך, התכנון היסודי והקפדני נשא פרי בביצוע ובהישגים אותם השיגה פלוגתך... הלכת מאתנו כשאתה דואג, כמו תמיד, שפקודיך יגיעו בשלום ולפני כניסת החג למחוז חפצם בדרך אותה אהבת ושהיתה חלק ממך ומהחינוך לאהבת הארץ אותו העברת לאנשיך".

בני המשפחה כתבו לזכרו: "במהלך חייו שאף יואל להצטיין בכל תחום בו עסק ואף הצליח בכך, אך מעולם לא התפאר בהישגיו. תמיד העמיד את הסובבים אותו בראש סדר עדיפויותיו וכך גם מצא את מותו".

לזכרו של יואל נערך טורניר כדורסל, שמתקיים בחסות עיריית ירושלים ובית-הספר בו למד, שם בלט בפעילותו הספורטיבית הפורייה. לאחר מותו, נמצאו בין חפציו סיפורים וחיבורים, שכתב במשך שנים רבות, המגלים נפש עשירה ורגישה ומעידים על יכולת ביטוי וכתיבה.

